Principiul autoexcluderii

On Ianuarie 20, 2010

Când un lider este nehotărât, nehotărârea lui va determina propria lui excludere din cursă.

Celui nehotărât nu-i este dat să atingă atât de ușor excelența în leadership. O exaltare, un avânt, îl poate arunca pe om, ca o rachetă, dincolo de limitele proprii, dar dacă nu-i este hărăzit să ajungă în vârful piramidei și să se stabilizeze la acel nivel, dacă îi lipsesc trăsăturile puternice de caracter, cum ar fi încrederea în sine, hotărârea sau voința, atunci încercările sale se vor dovedi, fără doar și poate, pieritoare.

M-am convins de acest adevăr, că unora nu le este dat să reușească în ceea ce și-au propus, din cauza nehotărârii, după ce am urmărit filmul *"Vertical limit (2000)"* . Dacă îl vei urmări și tu sunt convins că îmi vei da dreptate.

Tom McClaren, un alpinist excepțional, este desemnat să conducă o expediție pe muntele K2 din Himalaya. El are o mare responsabilitate: trebuie să-i ducă până în vârful muntelui pe miliardarul Elliot Vaughn și pe Annie, o alpinistă cu renume. La început vremea fusese minunată, soarele se înălța limpede și strălucitor pe cer, nu era aproape deloc vânt. La un moment dat Tom este contactat de bază și avertizat asupra schimbărilor condițiilor meteorologice. Pentru o clipă el se gândește să abandoneze misiunea. Dar pentru că existau 70% șanse ca vântul să-și schimbe direcția, și mai ales la insistențele lui Annie și Elliot, el ia hotărârea să continue escaladarea.

Leadership: Condamnarea ta este consecința confruntării finale între ceea ce te-ai angajat să îndeplinești și ceea ce nu știu ceilalți că ești cu adevărat?

Când ajung la 7800 de metri Tom este din nou contactat de bază, dar de data aceasta i se comunică faptul că o furtună mare se apropie de ei, și este somat să abandoneze imediat escaladarea și să se întoarcă. Tom pare că presimte o mare nenorocire. Însă ezită să ia o hotărâre fermă. Elliot îl provoacă să continue ascensiunea, altfel se va face de rușine și va trăi toată viața cu rușinea asta. Iar Tom, ca un supus, îi dă ascultare.

Toți trei își continuă drumul. Așa cum era de așteptat se pornește furtuna, iar ei sunt prinși într-o cavernă acoperită de o avalanșă. Tom este rănit grav. După numai câteva ore se îmbolnăvește, ca și Annie, din cauza unei crize de edem pulmonar. Singura lui șansă de supraviețuire era să-și injecteze dextroză. Dar dozele erau prea puține. Iar Elliot știa că nu va mai dura mult până ce se va îmbolnăvi și el.

Ceea ce urmează apoi este o scenă demnă de neuitat. Tom îl face pe Eliot răspunzător de tot ceea ce s-a întâmplat: "Nu am fi ajuns aici dacă nu erai tu". Iar atunci Elliot îi aduce aminte: "Tu ai fost conducătorul, Tom".

În final, Tom este omorât de Elliot, cel care i-a propus să continue urcușul, dar căruia nu trebuia să i se supună niciodată.

Leadershipul este o situație de genul "Tu sau Ei" în care vei avea avantaj, pentru că tu ești cel care are dreptul să facă compromisuri, deoarece tu ești cel care face acțiunea și tot tu o suporți.

Faliment la mare altitudine. Să fim sinceri și să recunoaștem, lui Tom i-au lipsit calitățile de lider. El trebuia să conducă, iar Annie și Elliot să-l urmeze. Însă, de fapt, lucrurile au stat exact pe dos. Elliot și Annie, dar mai ales Elliot, l-au condus în direcția dorită de ei și din păcat, în final, la moarte.

De fapt, principala greșeala a lui Tom a fost nehotărârea. Când ar fi trebuit să ia o atitudine fermă, a ezitat. În loc să-și asculte instinctul, în loc să-și impună autoritatea pe care o avea ca lider, a ascultat de Elliot. Iar când un lider este nehotărât, nehotărârea lui va determina propria lui excludere din cursă. Asta este ceea ce eu am numit "Principiul autoexcluderii".

Tom a reușit să se saboteze singur prin șovăială și nehotărârea de care a dat dovadă. Ca lider, a fost autorizat și a avut datoria de a-i conduce pe Annie și pe Elliot spre vârf, de a le oferi siguranță totală ținându-i departe de pericol. El trebuia să aibă ultimul cuvânt de spus, el trebuia să hotărască dacă pot sau nu să continue drumul, el trebuia să decidă schimbarea. Numai el ar fi putut influența ascensiunea. Dar Tom nu și-a luat rolul în serios. A fost îngăduitor, s-a subordonat altora și n-a meritat. El singur, prin atitudinea sa nesigură și fragilă, prin sentimentul de rușine și vinovăție, s-a autoexclus din cursă. Întotdeauna, din păcate, firile slabe și ușor influențabile, vor plăti prețul întreg.

Calitatea de a fi în frunte vine în contrast cu riscul de a fi eliminat de un jucător care are un profil asemănător cu al tău, care are un high-ranking și știe să joace de la distanță prin forța sugestiilor și a emoțiilor. Prin contrast, nu vei putea să-ți finalizezi obiectivele propuse printr-un îndemn la ascultare sau prin afiliere, chiar dacă vei câștiga teren împotriva acestuia. Ci numai dacă îți vei dubla valoarea pierdută, adică dacă îți mărești eforturile de a te încadra tot timpul în limitele unei legi ce exprimă voința generală.

Întrebarea pe care trebuie să ți-o pui înainte de a începe o ascensiune: ești proiecția unei forțe de răspuns pe o axă a privilegiilor de imunitate sau proiecția unei stări sufletești mai presus de datorie?

Viziunea, delegarea autorității sau carisma, rămân doar niște calități interesante. Ele pot da rezultate în multe situații, dar atitudinea este cea care stabilește tonul în cazul liderului. Cel ce are o atitudine nehotărâtă, cel ce se lasă împins și condus de oricine, în orice moment, și are tendința de a persista în această stare, nu se poate numi lider ci mai degrabă o marionetă. Iar marionetele dispar rapid de pe scena vieții.

Concluzie: A ajunge liderul unui grup presupune să ai și obligații față de grup. Şi implicit drepturi decizionale în interiorul grupului. La rândul său, grupul este subordonat liderului. Orice insubordonare din partea grupului trebuie sancționată pentru că altfel liderul nu-și poate îndeplini menirea.

Lipsa de fermitate a liderului, atitudinea lui șovăielnică, incapacitatea decizională cât și subordonarea la interesele individuale, decât cele comune grupului, vor conduce la decăderea lui din această postură, deci la excluderea lui datorită propriilor defecte sau slăbiciuni.

Source: https://neculaifantanaru.com/principiul-autoexcluderii.html